

Dr. Borsodi Csaba felterjesztése *Pro Facultate Philosophiae-díjra*

Dr. Borsodi Csaba az ELTE habilitált egyetemi docense, intézetigazgatója és tanszékvezetője, a levéltár- és a történettudomány jeles személyisége.

Egyetemi tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem történelem-levéltár szakán végezte 1974 és 1979 között, majd két éven át a Budapest Főváros Levéltárának segédlevéltárosa volt. 1981-ben került az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának Történelem Segédtudományai Tanszékére tanársegédként. Azóta mindvégig, megszakítás nélkül itt dolgozott abban az időszakban is, amikor a tanügyi államigazgatásban vállalt szerepet. 1987–1989-ben ugyanis a Művelődési Minisztériumban az Egyetemi és Főiskolai Főosztály főelőadjaként az ELTE ügyeit referálta, 1989-1990-ben a felsőoktatásért felelős miniszterhelyettes titkárságát vezette. E tapasztalatok is segítettek abban, hogy széles áttekintéssel és helyzetismerettel bírjon a felsőoktatás viszonyait illetően. Doktorálása után, 1988-ban lett az Eötvös Loránd Tudományegyetem adjunktusa, 1998 óta docensi beosztásban végzi oktatói tevékenységét a történelem, a levéltár és a muzeológia szakokon.

A folytonosan változó felsőoktatási rendszer legkülönbözőbb formáiban történelem és levéltár szakos évfolyamok sorát vezette be a történettudomány alapismereteibe, oktatta nekik a terület módszereit, segédtudományait, segédeszközeit. Történészeknek, muzeológusoknak és levéltárosoknak kora újkori magyar történet, kormányzat- és igazgatástörténet, birtokigazgatás, levéltártörténet, levéltartan és irattan témájú kurzusokat adott elő. 2009 óta vezetője és oktatója a Történettudományi Doktori Iskola keretében működő Történelem Segédtudományai Programnak, több doktori hallgatónak és megvédett disszertációnak a témavezetője. 2008 ősze óta rendszeres előadója a Babes-Bolyai Tudományegyetem levéltáros képzésének.

Borsodi Csaba az oktatói tevékenység mellett mindvégig áldozatos mértékig vette ki részét az egyetemi közéletből és az oktatásszervezési feladatokból. Gyakorta választották meg tagnak az ELTE különböző testületeibe: 1992–1997 között tagja volt a Kari Tanácsnak, majd 1997–2000 között az Egyetem Tanácsának, 1997-től 2006-ig a BTK Tanulmányi Bizottságának tagjaként dolgozott. Több mint egy évtizedig, 1998–2010 között elnökölt a Kar Tudományos Diákköri Tanácsában. Közhivatali tapasztalatait is hasznosítva kapott egyetemi vezetői szervezői feladatokat. 1994–2000 között a Kar Történettudományi Tanszékcsoportjának, 2000–2004 között az ELTE BTK ekkor alakult Történeti Intézetének titkári teendőit látta el. 2004-től 2008-ig az Intézet igazgató-helyettese volt, 2008 óta igazgatóként vezeti a történelem szakos képzést az ország legrégebbi egyetemén. 2004 óta a Történelem Segédtudományai Tanszék vezetője, de közben egy éven át 2006–2007-ben megbízottként ellátta a Kar Könyvtártudományi- és Informatikai Intézetének igazgatói teendőit is. Tapasztalatait a Kar és az Egyetem legmagasabb vezetésében is hasznosítják: 2006-től 2010-ig a Bölcsészettudományi Kar oktatási- és tanulmányi dékánhelyettese volt, 2010 – 2014 között ELTE oktatási és tanulmányi ügyek rektorhelyettese volt, 2015-től a Bölcsészettudományi Kar általános ügyek dékánhelyettese.

Borsodi Csaba kutatási témáin, az általa jegyzett három kötet, másfél tucatnyi könyvrészlet, könyvfejezet illetve több tucat szaktanulmánya, szakcikke tartalmán az oktatás, az oktatásszervezés és a tudomány összekapcsolódása mutatkozik. Több részletben publikált 1996-os kandidátusi értekezésében a herceg Esterházy hitbizomány szentmiklósi [süttöri] uradalmának XVIII. századi történetét dolgozta fel; a koraújkori birtoklás-, szervezet és igazgatástörténeti eredményei említett egyetemi kurzusaiban is helyet kaptak. Levéltárosi tevékenységétől nem független igazgatástörténeti és levéltári publikációinak sora. Az egyetem történetének vizsgálata hozzájárult szervezői–vezetői tevékenységének hatékony végzéséhez; külön kiemelendő ebből az egyetem 1945 utáni viharos és vitatott történetének kutatása, ami habilitációs munkájának (Oktatás – politika, felsőoktatás-politika 1946–1953) alapját is képezte. De lényeges publikációi jelentek meg az 50-es évek és az egyetemi, bölcsészkarri forradalom kérdéséről is. Az egyetemtörténet terén bekapcsolódott a kutatás hazai és nemzetközi szervezeteibe: 1990-től tagja,

1994 és 2007 között titkára, 2007 óta alelnöke a Nemzetközi Egyetem-történeti Munkabizottság Magyar Nemzeti Bizottságának. Harmadik fontos kutatási területe a levéltárügyi tevékenységéhez kapcsolódik. 1995-től 2006-ig a Magyar Ferences Levéltár levéltárosaként, levéltárvezetőjeként az egyháztörténet egyes kérdéseinek forráshátterét vizsgálta. Kitért az egyetem-történet és az egyháztörténet olyan érintkezési felületére, mint a hittudományi kar múltja.

Borsodi Csaba tevékeny részt vállal a tudományos élet és a felsőoktatás szakmai szervezeteinek életében. 1989 óta tagja a Magyar Levéltárosok Egyesületének, 1996 óta az MTA köztestületének, 2008 és 2011 között az MTA Történettudományi Bizottságának. A Magyar Történelmi Társulatban az igazgatóválasztmány tagjaként, valamint a tanári tagozat elnökeként számítottak rá. Széleskörű tapasztalatait az Oktatási Minisztérium 1999-ben tankönyvszakértőként, 2007–2010 között a Levéltári Kollégium tagjaként, a levéltárosok szakmai továbbképzése akkreditációs bizottsága elnökeként, 2010-től az Országos Kulturális Továbbképzési Akkreditációs Szakbizottság elnökeként hasznosította. A pályakezdő kutatók indulását segítő szervező tevékenysége az Országos Tudományos Diákköri Tanács Humán Tudományi Szakmai Bizottsága elnökeként teljesedett ki.

Kutatói és tanári munkáját 2002 és 2005 között Széchenyi István Ösztöndíj segítette, valamint több egyetemi és szakmai díj és elismerés honorálta. (Pro Universitate Arany Fokozat, valamint OTDT Mestertanár Aranyérem, 2005, Pauler Gyula Díj 2009.)

Budapest, 2016. október 12.

Prof. Borhy László akadémikus s. k.,
dékán